

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3921/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Драган Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж рр 296/19 од 18.06.2019. године, у седници од 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж рр 296/19 од 18.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж рр 296/19 од 18.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Прр 66/18 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцима, сваком понаособ, на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Панчеву И 1620/2010, исплати износ од по 800 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко досуђеног износа од по 800 евра до тражених 3.000 евра за сваког посебно. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 49.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж рр 296/19 од 18.06.2019. године, жалба тужене је делимично усвојена, а делимично одбијена и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужена обавезана да тужиљи АА, исплати износ од 400 евра, а тужиоцу ББ исплати износ од 800 евра, на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Панчеву И 1620/2010, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у ставу трећем изреке, а преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако

што је одбијен тужбени захтев тужиље АА преко досуђеног износа од 400 евра, па до траженог износа од 800 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року и обавезана је тужилја АА да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 3.000,00 динара

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиоцима је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 28.08.2018. године тужиоци су тражили накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000 евра.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Без обзира што је одлука делимично преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић